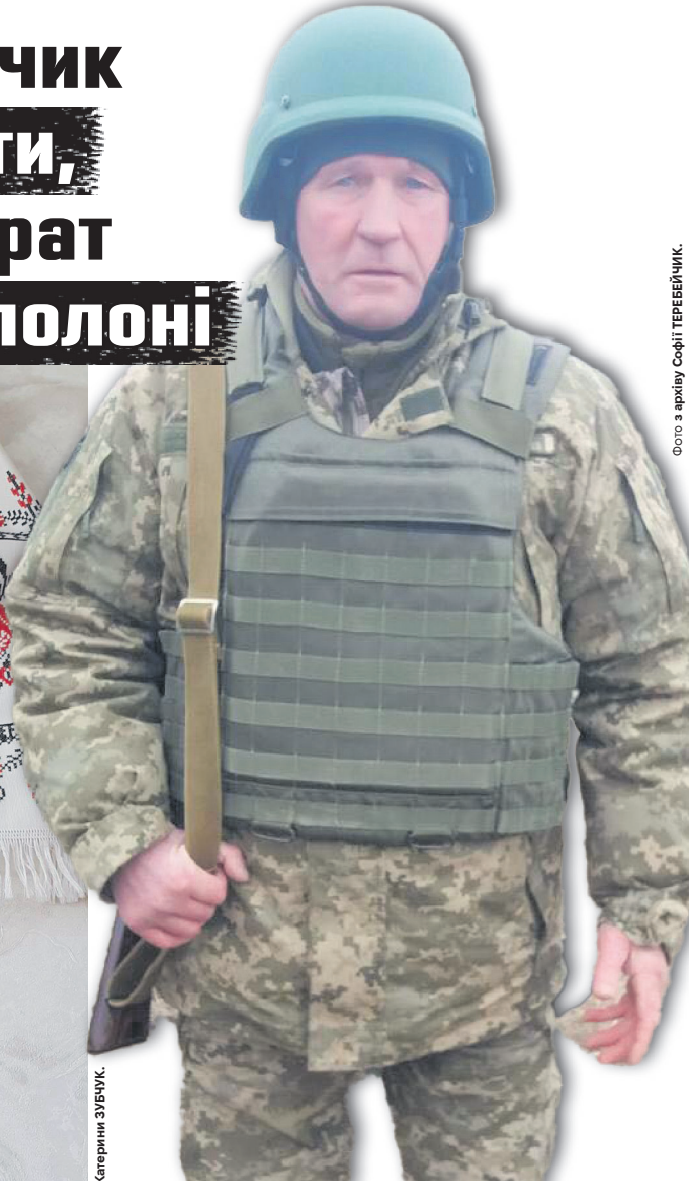

■ Болить!

Василь Теребейчик пропав безвісти, а його рідний брат Іван перебуває в полоні

Остання точка, де обірвався зв'язок із Василем Теребейчиком, – Комишуваха на Запоріжжі.

Біля весільного фото подружжя тепер і знімок глави сімейства з його бойових буднів.

■ У номер!

Максим з лікарем Борисом Тодуровим.

Десятикласник із Любешівщини з пересадженим серцем мріє стати лікарем

Цими днями Максим Давидюк із села Зарудчі Камінь-Каширського району завітав до лікарів «Охматдиту» на обстеження. Він – перша дитина в Україні, якій три роки тому тут зробили трансплантацію серця

Олена ВОЛИНЕЦЬ

«Максим хоче бути медиком та вступати у медичний університет. А лікарі закладу, де зробили пересадку серця, підтримують його рішення. Думаю, в майбутньому він стане нашим колегою, можливо, – хірургом... Ми дуже пишаємося нашими результатами, бо вже прооперували вісім дітей, і всі вони живуть, радіють життю, живуть якісно», – розповів легендарний лікар Борис Тодуров.

Таку біду принесла війна в родину, яка мешкає в селі Нуйно Камінь-Каширського району. Але «пропав безвісти» – це ж не загинув, і з полону бійці повертаються, тож надію на зустріч із дорогими людьми «ніхто не може забрати»

Продовження історії до сліз – на с. 6

■ Незвичайна історія

«Коли прийшли сталіністи, моя бабця Марія закопала цей патріотичний рушник під грушею»

Він був схований у землі від «совєтів», побував у московському Мітіно, але повернувся знову до своєї власниці в Україну. Ось такий напис є на ньому: «Україно, Україно, ненько ж моя ненько, як згадаю тебе, краю, зів'яне серденько. Щирою рукою рушник вишивала та щастя і долі у Бога я благала»

Закінчення розповіді – на с. 12

У руках Жанни Божко – неймовірна реліквія!

■ Пульс тижня

Ківерчанин спочатку стріляв у сусіда, а потім – у поліцію

Правоохоронцям довелося застосовувати табельну зброю

Соломія МУЗИЧКО

Інцидент трапився 22 червня у місті Ківерці. 37-річний місцевий житель вчинив насильство в сім'ї, погрожуючи рідним мисливською рушницею. Згодом правопорушник зі зброєю в руках прийшов до сусіда, 54-річного волинянина, який сидів в автомобілі, та здійснив декілька пострілів, внаслідок чого чоловік отримав поранення руки.

На місце пригоди прибув наряд поліції. Зловмисник почав стріляти у сторону правоохоронців та службових автомобілів.

Поліцейські застосували табельну вогнепальну зброю, в результаті чого правопорушник був поранений у ногу. Його затримали, зброю вилучили. Поліцейські не постраждали.

Слідчі повідомили затриманому про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 15, ч. 1 ст. 115 (замах на умисне вбивство) та ст. 348 (посагання на життя працівника правоохоронного органу) Кримінального кодексу України. ■

На прохання показати документи – розпилив газ

Інцидент трапився вранці 21 червня в селі Липини Луцького району

Соломія МУЗИЧКО

Під час виконання службових обов'язків працівниками ТЦК двоє молодиків не надали документів для перевірки, один із них розпилив балончик в обличчя військових та зник із місця події.

Нападником виявився мешканець Луцького району.

«Чоловіки не надали документів для перевірки, нецензурно висловлювалися на адресу військовослужбовців. Один із них, 39-річний житель села Радомишль, розпилив балончик в обличчя військових і зник із місця події», – розповіла речниця Нацполіції області Ольга Бузулук.

Наразі в його діях вбачаються ознаки правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 350 Кримінального кодексу України – умисне заподіяння легкого тілесного ушкодження службовій особі. Покарання за це – обмеження або позбавлення волі до 5 років.

Відомо, що військові, на яких скоїли напад, раніше брали участь в АТО, а під час повномасштабного вторгнення воювали на Донецькому та Луганському напрямках, звільняли Херсонську та Запорізьку області. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ ТОВ «Негабарит-Сервіс» Ковельського району (директор Олег КОЗЕЛ)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ ТзОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)

✓ Фермерське господарство «Дари Волині» Володимирського району (директор Юрій ЄЛЕВА).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 0661338688.

■ Надзвичайна ситуація

Ракетна атака на Луцьк: згоріли поросята, кури і кролі, а собаку розірвало...

22 червня о 02:56 ночі на Волині оголосили повітряну тривогу. У Повітряних силах ЗСУ повідомили, що у небі над Луцьком було декілька російських БПЛА. Усі літальні апарати збили сили ППО. А о 04:24 ранку усіх лучан закликали негайно пройти в укриття через ракету, яка була над містом

Любомира НАТИНКА

За декілька хвилин в кількох районах обласного центру Волині було чути звуки вибухів. Згодом, начальник обласної військової адміністрації Юрій Погуляйко повідомив, що на світанку, під час повітряної тривоги, на території області працювали сили протиповітряної оборони.

Фото із сайту ukr.media.

Один із будинків майже повністю зруйновано...

ла господарська будівля та житловий будинок. На місці події працювали 32 людини особового складу ДСНС, було залучено 6 одиниць техніки та чергові бригади служб екстреного реагування. Від вогню було врятовано поряд розташовані жит-

хлівів, які згоріли, Сергій Панасюк у момент влучання уламків перебував в Луцьку. Про пожежу його повідомив сусід, вже за 5 хвилин чоловік був на місці. Але, на жаль, більшість господарства йому врятувати не вдалося.

«Поросята кричали, хотів випустити, але мене не пустили, сказали, що небезпечно для мого життя. Кури погоріли, кролі. Собаку розірвало, голову відкинуло на 20 метрів, в будинку тільки вікно і шибки повилітали, а два хліви повністю згоріли. Дуже багато погоріло інструменту», – розповів Сергій Панасюк.

« На щастя, травмованих людей у Луцькій громаді немає. »

За даними Держслужби з надзвичайних ситуацій області, внаслідок падіння уламків у Луцькому районі сталися дві пожежі – горі-

ловий будинок та споруду. Відомо, що в одному із господарств прилуцького села загинули майже усі свійські тварини. Власник

■ Проблема

Потопельника водолази шукали всю ніч...

19 червня о 20:25 до надзвичайників надійшло повідомлення про те, що на ставку в селі Гаразджа Луцького району чоловік намагався перепливти ставок і пішов під воду

Соломія МУЗИЧКО

На місце виклику прибули водолази ДСНС міста Луцька, які в спеціальному одязі та спорядженні розпочали пошук людини.

Водолази ДСНС обстежили 3000 м² акваторії дна, 20000 м² поверхні водойми.

Наступного дня о 10:44 тіло було виявлено і доставлено на берег.

Ще одна трагедія сталася 17 червня в селі Копачівка Луцького району.

До водолазно-рятувального відділення (м. Луцьк) о 20:18 надійшов виклик про те, що купаючись у місцевому ставку, зник 17-річний хлопець.

Водолази одразу виїхали на пошук зниклого у водоймі юнака. Під час виконання рятувальних робіт було обстежено площу дна акваторії ставка, яка складала 375 м², заглибшки 3 метри.

О 20:58 тіло підняли з води та відразу спільно з медиками провели реанімаційні заходи. Але, на жаль, врятувати його життя не вдалося. О 21:10 представники медичної служби констатували клінічну смерть. Загиблим виявився Ющук Олександр Віталійович, 2007 року народження, житель села Копачівка.

Фахівці ДСНС закликають дотримуватися правил безпеки на воді та купатися тільки у визначених для цього місцях. Від цього може залежати ваше життя! ■

■ О часи, о звичай!

Вандала, який напакостив на кладовищі, знайшли по гарячих слідах

Безсердечним і безбожним учинком односельчанина обурюються жителі села Борочиче Мар'янівської територіальної громади та й усіх довколишніх населених пунктів Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Звістка про те, що на сільському цвинтарі хтось вчинив акт вандалізму на п'ятьох могилах дуже обурила усе село.

Важко уявити, як людям було боляче дивитися на вирвані на могилах рідних і близьких квіти, пошкоджені пам'ятники, перевернуті лампадки...

Працівники відділення поліції №2 (м. Грохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області знайшли зловмисника по гарячих слідах. Правоохоронці встановили, що акт вандалізму скоїв раніше судимий 34-річний сільський житель.

Вирішується питання про внесення відомостей про цю подію до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 1 ст. 297 КК України (штраф до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешт на строк до шести місяців, або обмеження волі – до трьох років, або позбавлення волі на той самий строк).

Тим часом в одному із сіл Мар'янівської територіальної громади Луцького району серед білого дня оковита вклала чоловіка... посеред могил. Картина виглядала настільки моторошною, що односельчанин, який ішов через цвинтар, сприйняв нерухоме тіло... за мерця. Розбудити бідаку було не так просто. Своєї дороги з-за столу до цвинтаря він, звісно, не пам'ятав... Дасть Бог, довго буде жити, якщо не буде горілки пити... ■

Вітаємо!

Феофан Омелянович КУХАРУК

Він – медичний працівник від Бога: врятував не одне життя, подарувавши своїм пацієнтам частинку майбутнього. Досвід роботи, відповідальність за доручену справу, безмежна любов до людей повернулися до цього кваліфікованого фахівця повагою від усіх, хто мав щастя коли-небудь спілкуватися з ним.

Не стала винятком і я, Надія Зо-

зуля: 36 років тому доля подарувала мені зустріч із цією прекрасною людиною, яка врятувала мені життя.

Безмежно вдячна йому за це і моя донька – Світлана. Отож, за посередництвом газети, ми висловлюємо наші найщиріші вітання Феофанові Омеляновичу, найкращі побажання здоров'я й наснаги, як мінімум, – до ста літ.

Бракує слів, щоб все це описати, І всього світу людям довести: Святу, величну клятву Гіппократа Ви гідно по життю несли!

Вже 36, як познайомились ми з Вами.

Мені подарували віру в майбуття.

Душа хай не старіє із роками, Щасливого вам, довгого життя!

З повагою і любов'ю – Надія і Світлана ЗОЗУЛІ.

■ Резонанс

Росія готує ядерний удар по заходу України

Цей божевільний кремлівський карлик готовий знищити не тільки Україну, а й всю планету.

Його москва збирається завдати по одному з місць, через яке проходять шляхи постачання зброї та техніки

Василь РОГУЦЬКИЙ

Росіяни хочуть зробити місце ураження непридатним для життя чи перебування людей. Зараз осатанілі москвити нібито обирають конкретний регіон, по якому вдарити. Як пишуть ЗМІ, про такий ймовірний розвиток подій своєму уряду доповіла британська розвідка. Вони радять готувати жителів заходу України до удару.

Нагадаємо, нещодавно секретар РНБО України Олександр Литвиненко в інтерв'ю The Times теж

висловив думку, що путін може віддати наказ про застосування тактичної ядерної зброї, якщо його армія буде розбита.

Як відомо, останнім часом кремль знову активізувався у своїх погрозах влаштувати ядерний Апокаліпсис. Так, спочатку, спілкуючись із журналістами перед Петербурзьким міжнародним економічним форумом, путін пообіцяв використати всі засоби, включно з ядерною зброєю, якщо виникне загроза суверенітету й територіальній цілісності росії. А за тиждень до цього

го заступник голови російського МЗС Сергій Рябков зробив припущення щодо перегляду ядерної доктрини росії через «неприйнятні дії» США й НАТО.

Що стосується російської телепропаганди, то там новітні геббельси регулярно обіцяють спопелити світ ядерною зброєю. Наприклад, нещодавно пропагандист Соловйов, який є чорним «ротом кремля», зажадав вдарити по Яворівському полігону на Львівщині.

Водночас український військовий експерт Ігор Романенко вважає, що якщо об'єктивно аналізувати ситуацію, то зараз зовсім не той час, коли росії було б доцільно застосовувати ядерну зброю. «По-перше – вони наступають, тому

звичайним конвенційним озброєнням вирішують питання. По-друге – з військового погляду, використання ядерного озброєння на лінії зіткнення, спричинить чимало проблем у тієї сторони, яка її застосує, а це дуже важкі наслідки», – каже генерал-лейтенант у відставці.

«**Пропагандист Соловйов, який є чорним «ротом кремля», зажадав вдарити по Яворівському полігону на Львівщині.**»

Він додав, якщо росія застосує ядерну зброю проти України, то отримає жорстку реакцію від наших союзників: «Американці вже висловилися на цю тему. Якщо росія застосує тактичну ядерну зброю проти України, то вони знищать у відповідь усі структури збройних сил рф, які знаходяться на території України. Причому зроблять це конвенційною зброєю. Тобто це дуже суттєва заява – лишеється вірити, що американці саме так і зроблять. Але нам потрібно готуватися до можливих ризиків», – зауважив аналітик. Особливо – цивільним українцям, які проживають у західних регіонах. «Людям потрібно розповідати, як саме діяти в умовах ядерної загрози, де шукати укриття, як себе поводити та убезпечити. Таку роботу потрібно виконувати, цивільне населення має бути готовим до можливих викликів та наслідків», – сказав Романенко. ■

■ От сволота!

На Волині керівник прикордонного загону виявився російським шпигуном

Контррозвідка Служби безпеки викрила прикордонника – агента фсб, який збирав інформацію про Сили оборони на північних рубежах Волині

Любомира НАТИНКА

Зловмисником виявився завербований російською спецслужбою контрактник, керівник відділення прикордонного загону.

За вказівкою окупантів «кріт» встановлював локації укріпрайонів та орієнтовну чисельність українських військ, які обороняють при-

кордоння з білоруссю. Також він намагався передати координати складів з озброєнням та боеприпасами ЗСУ на території регіону. У разі виконання ворожих завдань, окупанти обіцяли «евакуувати» свого агента на територію росії та влаштувати до окупаційних угруповань рф.

Служба безпеки завчасно перехопила відповідну інформацію і задокументувала злочинні дії фігуранта. На фінальному етапі спецоперації контррозвідники СБУ, із залученням спецпризначенців Центру спеціальних операцій «А», затримали російського агента поблизу місця служби.

Надалі СБУ провела комплексні заходи для

убезпечення локацій українських військ.

За даними слідства, фігурант був дистанційно завербований співробітником фсб Олексієм Добрицьким, який дислокується у тимчасово окупованому Луганську. Контрактник потрапив у поле зору рф, коли проходив службу на сході України. Згодом його перевели до одного із підрозділів прикордонного загону у Волинській області. Для комунікації агент та його російський куратор використовували анонімний чат у месенджері.

Під час обшуку в помешканні та на робочому місці затриманого вилучено мобільний телефон та комп'ютер, які він вико-

«**За вказівкою окупантів, «кріт» встановлював локації укріпрайонів та орієнтовну чисельність українських військ, які обороняють прикордоння з білоруссю.**»

ристовував у злочинній діяльності.

На підставі зібраних доказів слідчі Служби безпеки повідомили йому про підозру за ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану). Наразі зловмисник перебуває під вартою.

Йому загрожує довічне ув'язнення. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Юрій МАЗУРИК – боєць із села Гута, що на Ратнівщині;
Олександр ВИДРИЧ – боєць із села Велимче, що на Ратнівщині;
Анатолій НЕВЕДЮК – боєць із села Кукли, що на Маневиччині;
Віталій КУШНІРЧУК – боєць із міста Ковеля;
Віталій ЯВОРСЬКИЙ – боєць із села Щурин, що на Рожищенщині;

Артем ХАРТОНЮК – боєць із селища Ратне;
Ігор ПАНАСЮК – боєць із села Риковичі, що на Іваничівщині;
Олександр СИДОРУК – боєць з селища Голоби Ковельського району;
Руслан РЯБИЙ – боєць із села Перемиль, що на Горохівщині.

Погляд

Вікторія СЮМАР, народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»

Що робить влада, аби не допустити нову хвилю біженців восени?

Відтік людей з країни виглядає більш ніж реальним

Під час Дня уряду поставила запитання, яке мені видається сьогодні одним із найбільш стратегічних і важливих: що робить уряд, аби не допустити нову хвилю біженців восени? Бо якщо не буде забезпечений навчальний процес, мами з дітьми просто змушені будуть поїхати з країни, аби діти не замерзли в школах і змогли навчатися.

3 другого разу отримала відповідь міністра освіти Оксена Лісового:

1) ВУЗи і заклади профтехосвіти почнуть навчальний рік раніше, тобто до 1 вересня. Зимові канікули будуть довгими, наскільки це максимально можливо. Другий семестр буде продовжено, тобто він може закінчитися аж наступного липня.

2) Лише 30% українських шкіл обладнані генераторами. І то не повністю: в частині з них заживлені лише пункти незламності, а це лише зарядки і гарячий чай...

3) Кошти на забезпечення паливом цих наявних генераторів уряд виділяти не збирається. Це ляже на місцеве самоврядування, сказав міністр. Чи є в них достатньо податків і коштів для такої витратної частини, як пальне для генераторів освітніх закладів і критичної інфраструктури, ніхто досі так і не порахував. І це – проблема.

4) Школи раніше на навчання не виходитимуть, працюватимуть з 1 вересня. Але цілком ймовірно, що частину навчання доведеться знову перевести в онлайн, сказав міністр.

При цьому як забезпечити вчителів та учнів безперебійним інтернетом в умовах відключень теж не знає ніхто. Виглядає, що самі батьки мають подбати, аби мати безперебійні джерела живлення бодай вдома для навчання...

Думаю, за таких умов відтік людей з країни виглядає більш ніж реальним. І це точно знову вплине і на ринок праці, який сьогодні потребує працівників, і на зменшення ринку, і на поглиблення демографічної кризи.

На питання, що робить уряд для вирішення демографічної катастрофи, віцепрем'єрка Юлія Свириденко відповіла, що від 10 до 15 тисяч українців пройшли перекваліфікацію в центрах зайнятості...

Я не буду це коментувати, але, вочевидь, ми вже постали перед тим, аби сформувати перед країною основи імміграційної політики: кого ми хочемо бачити на українському ринку праці на тлі відтоку українців та необхідності залучення українських чоловіків до ЗСУ.

Люди не просто важливі. Люди вирішують все: і долю цієї війни, і якою буде Україна після неї. І про це треба думати вже зараз. Бодай про те, як не втратити ще декілька мільйонів українців з дітьми... ■

РЕКЛАМА

ПРИЙМАЄМО ЗАМОВЛЕННЯ НА ЖИВУ ПТИЦЮ. ДОСТАВЛЯМО ПО ОБЛАСТІ:

- 🐔 курчат-бройлерів та м'ясо-яєчних порід;
- 🐓 каченят мулард, гусенят, індичат Біг-6;
- 🐔 комбікорм, ветаптечки, годівниці, поїлки.

ЗАМОВЛЕННЯ ЗА ТЕЛ.:
+380 96 054 68 18, +380 99 561 82 32,
+380 99 245 13 99, +380 95 424 43 11.

КОМБІКОРМ ВІД ВИРОБНИКА

РЕАЛІЗОВУЄМО ЗІ СКЛАДУ В ЛУЦЬКУ:

вул. Конякіна, 2А (навпроти колишнього шовкового комбінату).

РОБОТА НА ПИЛОРАМІ

Для роботи на пилорамах в с. Звірів Луцького району потрібні **працівники – пилорамщики та підсобні працівники**. Виготовлення палетної заготовки та інших видів пиломатеріалів. Заробітна плата **від 550 грн за 1 м. куб готової продукції. Дорога оплачується. Проживання безкоштовне на території.**
Тел./viber/WhatsApp: **0503781386** Ігор.

■ Прямая мова

«Ім адвокат у Тік-Тоці сказав, що можна не служити»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Рауль ЛОСАНО, 67-річний аргентинський спеціаліст, головний тренер національної збірної України з волейболу, про демарш «зірочок» головної команди, які відмовилися приїжджати у збірну (ї без них з оновленим складом Україна під керівництвом південноамериканця нещодавно виграла «Золоту Євролігу». – Ред.):

«Чесно кажучи, для мене це був справжній шок – відмовлятися грати за національну збірну. Я був упевнений, що таке неможливо в принципі, а в країні, яка третій рік перебуває в стані війни, – і поготів. Адже я приїхав сюди, щоб допомогти українцям, щоб ще більше підняти престиж цієї країни на міжнародній арені. І раптом – таке...».

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог, про перенесення війни на територію росії:

«Один із найголовніших підсумків тижня – нарощення ударів наших дронів по території рф. Зокрема, останній тиждень став рекордним по атаках дронів СБУ на їхні нафтогазові об'єкти...»

У російських соцмережах на відео з пожежами та вибухами, окрім великої кількості мату, є ще й запитання на кшталт: «А нас за що?». Думаю, тут кожен українець зможе відповісти без проблем. Однак саме перенесення війни на територію рф – украй позитивний для нас фактор. А нарощення інтенсивності ударів – не тільки економічно б'є по рф, а і змушує її жителів ставити незручні запитання. Поки в основному – на відео на фоні пожеж. Але ж треба з чогось починати, чи не так?».

Олександр МОРОЗОВ, сержант ЗСУ, про тих, на кому тримається армія:

«...«Як треба – то треба», – знизав плечима 55-річний курсант, і пішов бігти смугу перешкод. А 25-літній адвентист сьомого дня втік з «учебки», бо йому Бог не дозволяє вдягати форму, пастор – нести службу, а адвокат каже, що «ніц тобі не буде, тікай».

Майже всі патріоти, альтруїсти і пасіонарії закінчили ще до 2024-го. Зараз армія тримається на «дядьках 45+». Коли закінчатся «дядьки», скоріше всього, ті, хто залишиться, – дістануть білий прапор, бо ці події сьогодення не про них, їм адвокат у Тік-Тоці сказав, що можна не служити».

Ганна ГІН, журналістка з Харкова, про черговий обстріл росіянами Харкова, коли бомба влучила в житловий будинок:

«По суті, ми всі – смертники. Кожен, хто залишається в місті, розуміє: завтра це може бути його будинок, його близькі. І цією жінкою із сьогоднішніх новин – «... миттєво загинула на зупинці тролейбуса» – може бути будь-яка з нас. Завтра.

Але я хочу сказати: не можна зводити до війни. Світ щоразу має чути слова: черговий злочин кремлівського режиму. Чергове безкарне вбивство. Черговий терористичний акт путіна і його поплічників».

Денис КАЗАНСЬКИЙ, журналіст, про зізнання зрадника України:

«Колишній міністр освіти України Дмитро Табачник, який зрадив свою країну і підтримав убивство українців, визнав, що разом із російською армією йшов до Києва у лютому 2022 року, щоб працювати в окупаційній адміністрації. Це ще одне спростування брехні путіна про те, що він не збирався «брати» Київ. Якщо не збирався – навіщо тоді було тягнути з собою Табачника та інших зрадників?».

Володимир ЄРМОЛЕНКО, філософ, про Тараса Шевченка, який знову мав рацію:

«Аж пекло злякалось». Запала в душу ця Шевченкова фраза з «Великого льоху». Для багатьох літератур і культур «пекло» – це метафора. Для нас дуже часто – недостатньо точний опис реальності. Занадто декорований... Те, що відбувається в нас сьогодні, і відбувалося багато разів у минулому – це щось більше, ніж пекло. Це ще нижче. Тому пекло лякається. В його очах страх... Навіть пекло тут не витримує. Навіть йому треба до терапевта».

Павло КАЗАРІН, журналіст, воїн ЗСУ, про страхи Заходу:

«Коли вони (на Заході. – Ред.) розмірковують про наслідки війни – лякаються російської поразки. Їм ввижається в цьому загроза ядерного удару. Загроза неконтрольованого розпаду імперії. Другий фронт у країнах Балтії та диверсії у центрі Європи. Але їм не завадило б запитати себе про те, що буде в разі поразки України. Мільйони біженців. Концтабори і репресії. Десятки нових Маріуполів і сотні нових Буч. Гуманітарна катастрофа та російські танки біля кордонів Альянсу. А головне – переконаність москви в тому, що вона зуміла виграти перший акт війни з Північноатлантичним альянсом».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про те, чому навіть зафіксовані на папері мирні угоди ніколи не примирять українців та росіян:

«Спроба перетворити цю війну на чергову вітчизняну росії вдалася на славу. Школярі, які пишуть листи на фронт, бабусі, що несуть останню сотню «хлопчикам», дитячі малюнки, уроки мужності... Герої Бучі та Ірпеня – дуже зворушливо, чи не так? Мине 50 років, а багато хто з цих убивць ще будуть живі і ходитимуть у школи як ветерани. І пам'ятники цим тварюкам стоять у скверах і на площах. І покоління російських дітей зростатимуть у прикладах героїв СВО, що надихають. Героїв російсько-української війни. На прикладі вбивць, гвалтівників, мародерів. Це – навіть не стіна і рів з крокодилами. Це – прірва з киплячою лавою. І жодне примирення чи перемир'я цього не скасує». ■

■ Світова політика

«Перш за все ми повинні виграти нашу війну з путіном».

«Ніхто не міг повірити, що ЄС і країни-члени мобілізують 32 мільярди євро на військову підтримку України. Неймовірно!»

Петро Порошенко під час виступу на Політичній асамблеї Європейської народної партії у Брюсселі закликав європейських партнерів зробити все необхідне для перемоги у війні проти російської агресії. Він наголосив: Україна робить Євросоюз сильнішим, а впевнене лідерство ЄНП на виборах до Європарламенту демонструє перемогу спільних цінностей

Ольга СОКОЛОВА

«Виклики, які були перед цими виборами, ніколи не були настільки складними. І вони перетворили ці вибори на європейський востум довіри – нашим принципам, нашим цінностям, керівництву і стратегії ЄНП. Тож мої вітання: європейці підтримують і довіряють нам. Ця перемога на виборах цілком заслужена, адже ЄНП – це висока відповідальність і реальні справи», – сказав Порошенко.

Він нагадав, що Єврокомісія ніколи ще не була настільки ефективною, як протягом 5 років під керівництвом Урсули фон дер Ляєн. «Комісія на чолі з фон дер Ляєн виконала всі свої обіцянки. ЄС ніколи не був настільки єдиним і ефективним на геополітичному шляху. Саме Україна розширила межі Європейського Союзу і зробила його сильнішим, ніж будь-коли. І це – наша спільна перемога», – наголосив народний депутат України.

«Ніхто навіть не міг уявити, що ЄС, який займається торгівлею, економічною інтеграцією та

спільними правилами, буде наполягати на посиленні військових секторів у державах-членах і шукатиме зброю по всьому світу. Ніхто не міг повірити, що ЄС і країни-члени мобілізують 32 мільярди євро на військову підтримку України. Неймовірно! ЄС скоротить залежність від російського газу та нафти? П'ять років тому не всі вірили в таку можливість. І що цей ЄС розпочне нову амбітну хвилю розширення, яка завершить еру сірої зони в Європі», – констатував Порошенко.

Він зазначив, що дуже символічним завершенням поточної каденції Єврокомісії та Європарламенту є офіційний старт переговорів про вступ та безпрецедентна програма підтримки України.

«Саме Україна розширила межі Європейського Союзу і зробила його сильнішим, ніж будь-коли. І це – наша спільна Перемога».

«Протягом наступних п'яти років ЄНП вестиме Європу до її майбутнього. І якщо є політична сила, яка стоїть на захисті проти спільних зовнішніх ворогів, а також популістів, правих чи лівих, – то це ЄНП. Я глибоко вірю, що разом ми можемо досягти історичного геополітичного успіху. Щоб це відбулося, перш за все ми повинні виграти нашу війну з путіном. Без перемоги тінь агресії, вбивств і руйнування буде нависати над Європою і підри-

ватиме наш амбіційний план інтеграційного проекту», – сказав Порошенко.

ВІН ПЕРЕРАХУВАВ КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ ФОРМУЛИ ПЕРЕМОГИ УКРАЇНИ:

- підтримка України до перемоги, а не до кінця;
- зброя в Україну – без обмежень обсягу, обмежень дальності та обмежень цілей;
- не боятись дивувати путіна креативними ініціативами;
- санкції з пекла, щоб відрізати ресурси, щоб зупинити здатність путіна фінансувати війну;
- членство України в ЄС і НАТО;
- фінансова допомога Україні для підтримки мікроекономічної стабільності.

«Україна переможе як демократія. І тому війна не повинна бути приводом для гальмування або відступу від реформ і переходу до автократії».

Україна має бути серед пріоритетів порядку денного Єврокомісії з першого дня. Відданість підтримці Києва має бути однією з ключових вимог до наших нових членів Європейського парламенту. Нова делегація Європарламенту до нашого парламентського комітету Асоціації та неформальної групи друзів України має бути сформована якнайшвидше. Бажано – в перший день роботи Європарламенту» – наголошує Порошенко.

«І – відвідайте Україну. Це дуже важливі символічні кроки, будь ласка, прийміть наше запрошення. Наша єдність і солідарність врятовують усіх нас, і це єдиний шлях до Перемоги», – резюмував п'ятий Президент України. ■

■ Свободу – слову!

«Нью-Йорк Таймс» написала про наш «Телемарафон»

У впливовому американському виданні вийшла критична стаття «Великий крок назад: в Україні зростає занепокоєння щодо звуження свободи преси», де йдеться про політичну цензуру та обмеження прав медіа

Василь КІТ

Зокрема, «Нью-Йорк Таймс» пише, що в ефірі телемарафону «Єдині но-

вини» відсутні представники демократичної опозиції та лідер «Євросолідарності», п'ятий Президент Петро Порошенко.

Автори статті визнають, що після повномасштабного вторгнення українські журналісти прийняли правила воєнного часу і «визнали певну самоцензуру, стримуючись у критичному висвітленні діяльності влади, щоб уникнути підризу морального духу».

При цьому влада посилює контроль над ЗМІ, забороняючи негативно висвітлювати діяльність влади і, відповідно, позитивно – діяльність опозиції. Видання, зокрема, згадує, що журналісти державного інформаційного агентства «Укрінформ» наприкінці мину-

лого року отримали від свого керівництва список опозиційних діячів і місцевих депутатів, позначених як «небажані» для цитування в статтях.

«Нью-Йорк Таймс» пише, що довоєнний бурхливий і конкурентний телевізійний новинний ландшафт України був зібраний владою Зеленського в єдине, контрольоване державою мовлення після російського вторгнення – телемарафон «Єдині новини». «Але він виключив опозиційні канали й трансливав настільки оптимістичні репортажі навіть тоді, коли бойові дії затягнулися, що більшість українців тепер кажуть, що не довіряють йому», – резюмує видання. ■

■ Світова політика

Глобальний саміт миру – це крок до перемоги

Результати Саміту вже наблизили Україну до завершення війни, вважають в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

БЕЗПРЕЦЕДЕНТНА
ЄДНІСТЬ СВІТУ

Саміт у Швейцарії без перебільшення можна вважати історичним, адже ця подія об'єднала 101 країну, які представляють усі частини світу та континенти – Латинську Америку, Близький Схід та Азію, Африку, Європу, Тихоокеанський регіон, Австралію, Північну Америку. Переважна більшість країн-учасниць були представлені на найвищому рівні, розповіли в партії «Слуга Народу».

«Ми зробили перший відчутний крок до миру – у безпрецедентній єдності країн світу. Це успіх України, що вперше в нашій історії стільки лідерів, стільки держав зібралася заради України та заради миру», – прокоментував результати події глава української держави Володимир Зеленський.

«Коли План дій щодо миру буде готовим і кожен крок буде пропрацьованим, відкриється шлях до проведення другого Саміту миру, а отже – до завершення цієї війни», – Президент України Володимир Зеленський.

За словами очільниці партії «Слуга Народу» Олени Шуляк, всі країни G7 були присутні на Саміті і підписали фінальне комюніке: «Більше того, всі країни G7 підписали безпекові угоди з Україною. Японія та США зробили це напередодні Саміту. Чому це важливо? Бо G7 – це

провідні економіки світу, які мають значний вплив на глобальні процеси».

КРОК ДО
СПРАВЕДЛИВОГО МИРУ

В фінальній резолюції Україні вдалося закріпити принципово важливі для нас позиції. Учасники Саміту підтримали територіальну цілісність нашої країни. Запорізька АЕС та інші атомні електростанції мають працювати під повним контролем України та наглядом МАГАТЕ, будь-яке застосування ядерної зброї неприпустиме. Спільне комюніке також містить пункт про вільне судноплавство в Чорному та Азовському морі, українська продукція має безперешкодно поставлятися партнерам, а продовольчу безпеку жодним чином не можна використовувати як зброю. Військовополонені мають бути звільнені шляхом повного обміну, а всі депортовані та

пояснили в партії «Слуга Народу». Цікаво, що фінальну резолюцію підписали навіть ті країни, які традиційно взаємодіють з Москвою – Угорщина, Сербія та Туреччина.

«Незалежність, територіальну цілісність і суверенітет визнали абсолютно всі учасники Саміту. Більшість світу. Це дає потужну підтримку для України. Це один з успіхів цього Саміту», – наголосив Президент України Володимир Зеленський.

Керівник Офісу Президента Андрій Єрмак назвав Саміт миру – найважливішим дипломатичним проривом України за всі роки незалежності.

«Як принести справедливий мир – ще одна теза, до якої немає запитань. І навіть усі виступи лідерів із різних континентів були саме про справедливий мир. Тому я вважаю це справді великим успіхом України», – зазначив Андрій Єрмак.

ДИПЛОМАТИЧНА
ПЕРЕВАГА

Росія докладала неабияких зусиль, щоб зірвати Саміт миру, шантажуючи певних лідерів країн та намагаючись заблокувати участь деяких держав. А за день до конференції Володимир Путін представив власний ультимативний «мирний план». Втім, російському президенту не вдалось підірвати підтримку Заходом законних вимог України до Росії. В партії «Слуга Народу» вважають, що повага до Статуту ООН та міжнародного права визначена країнами, що підписали підсумковий документ Саміту, поставила агресора у невідгідне дипломатичне становище.

«Користуючись військовою термінологією та перекладаючи її на дипломатич-

ний рівень, Глобальний саміт миру став тим, чим і мав стати – майданчиком завоювання дипломатичної ініціативи. Тобто зараз саме ми, спільно з великою кількістю країн, визначаємо дипломатичний формат майбутніх переговорів з агресором», – зазначила очільниця «Слуги Народу» Олена Шуляк.

На Глобальному саміті миру вдалося сформувати потужну коаліцію підтримки України, як розповіли в партії «Слуга Народу».

ДРУГИЙ РАУНД –
ЗАВЕРШЕННЯ ВІЙНИ

Міжнародний Саміт миру закінчився, але триває робота над розширенням списку держав, які підтримують Україну й долучаються до спільного комюніке, говорять в партії «Слуга Народу».

«Мир – це завжди шлях. Потрібні нові кроки. І вони будуть. І ми вже готуємо. Готуємо приєднання держав до підсумкового комюніке Саміту. Готуємо роботу груп за пунктами Формули миру, щоб держави могли об'єднатися заради чіткої конкретики, тих рішень і планів тих дій, які реально повертатимуть безпеку», – наголосив Президент Володимир Зеленський.

За результатами Саміту миру до РФ передадуть запит на виконання за трьома пунктами Формули миру Володимира Зеленського. А Україна вже розпочала підготовку до другого Глобального саміту миру, який може відбутися вже в цьому році. Наступний має привести до завершення війни, тож, цілком вірогідно, на нього запросять і Росію, – пояснили в партії «Слуга Народу».

■ Добра новина

Дві військовослужбовиці – Людмила Кравчук (ліворуч) і Алла Сенченко, які пройшли пекло російського полону, отримали ключі від власних помешкань із рук міського голови Луцька Ігоря Поліщука.

Звільнені з полону військовослужбовиці отримають квартири у Луцьку

Відповідні рішення ухвалили члени виконавчого комітету Луцької міської ради

Соломія МУЗИЧКО

Двом захисницям Аллі Сенченко і Людмили Кравчук виділили житло в одній з новобудов на вулиці Зоряній в обласному центрі Волині. Це – квартири площею 41,3 кв. м та 40,8 кв. м.

Прикордонниця з Луцька Людмила Кравчук потрапила у полон на понад 6 місяців із заводу Ілліча у Маріуполі. Її утримували в колонії Оленівка на території «ДНР», у Таганрозі, Білгородській та Курській областях росії. Жінка розповіла, що у полоні погано годували, змушували вчити вірші про «братні народи» та постійно влаштували допити. 17 жовтня Людмилу повернули за обміном разом зі 107 жінками – військовослужбовцями та цивільними. Нині Людмила Кравчук продовжує службу в прикордонній службі.

49-річна військовослужбовиця Алла Сенченко у війську із 2018 року, виконувала бойові завдання в зоні ООС. У перший день повномасштабного вторгнення рф в Україну жінка знову пішла у війсьکو. В травні 2022-го, під час оборони Лимана на Донеччині потрапила у полон, двох її побратимів російські військові розстріляли. В полоні бійчиня була 8 місяців та 11 днів, додому повернулася 4 лютого 2023 року під час чергового обміну. Наразі Алла Сенченко служить в терцентрі комплектування і соціальної підтримки на Волині.

Виділені квартири стануть новим домом для жінок, які повернулися до Луцька після важких випробувань.

■ Ну скільки можна?

Розблокувала свою картку для... банкіра-шахрая

Черговою жертвою дурисвіта стала жителька села Довгів Горохівської територіальної громади Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

36-річна жінка повірила невідь-кому, хто відрекомендувався телефоном працівником банку і повідомив, що її картку заблоковано.

Лжебанк'єр відразу ж запропонував свою допомогу, а довірлива сприйняла все за чисту монету й старанно слідувала його «інструкції».

Доки так спілкувалися, лобур дев'ятьма платіжками перерахував на свою картку її 5035 гривень. Не погребував й 25 копійками... Перед тим інтернет-злочинці списали з картки жительки селища Мар'янівка Луцького району 112 671 гривню. Мешканка із села Тополище Володимир-

ського району «погоріла» на 18729 гривень, а житель села Скобелка Горохівської територіальної громади Луцького району наважився купити через сервіс оголошень автомобіль і віддав шахраям 37400 гривень...

Друзі, якщо чесно, то ми втомилися щодня друкувати новини на схожі теми. Ну скільки можна вестися на вудочку зловмисників? Невже вам важко запам'ятати: ніхто просто так не дасть вам ні грошей, ні подарунків. А безплатний сир буває тільки у мишоловці. І то – тільки для другої миші!

НАЙПОШИРЕНІШІ
В УКРАЇНІ АФЕРИ
В ІНТЕРНЕТІ:

1). Продаж дешевих товарів «з рук в руки»

Якщо незнайомі люди прийшли до вас і пропонують купити дешеві товари – будьте насторожі. Це можуть бути шахраї! У такий спосіб вони намагаються дізнатися, де ви зберігаєте

свої заощадження, а потім непомітно для вас викрасти гроші.

Пам'ятайте: «безплатний сир – тільки в мишоловці».

Що робити? Не пускайте незнайомців додому. Залучіть до розмови сусідів або зателефонуйте родичам: це може відлякати шахраїв.

2). «Грошова реформа»

Якщо до вас навідаються незнайомці і скажуть, що у зв'язку з проведенням грошової реформи треба замінити старі купюри на нові, знайте: це – 100% шахрай. У такий спосіб вони намагаються привласнити всі ваші заощадження.

Що робити? Не довіряйте незнайомцям і не пускайте їх у свою домівку. Розкажіть про візит родичам. Завжди радьтеся з тими, кому довіряєте. А про цей випадок одразу повідомте поліцейських за номером «102».

3). «Дзвінки від імені

представників банків»

«Вашу картку заблоковано», «з вашого рахунку хочуть списати гроші», «нові правила під час воєнного стану» – зловмисники, які представляються співробітниками банку, використовують різні способи, аби отримати доступ до ваших банківських карток.

Як тільки невідомі просять надати номер картки, пін-код, кодове слово, тризначний номер на звороті картки і термін її дії або ж ввести пароль, який надійшов у СМС, знайте: це – шахраї.

Пам'ятайте: навіть в умовах війни справжні співробітники банку ніколи не запитують таку інформацію.

Що робити? Покладіть слухавку, і одразу повідомте про цей дзвінок поліцейським за номером «102».

4). «Ваш родич у біді»

Якщо вам телефонують (часто вночі або вранці) та повідомляють, що родич потрапив у біду, і просять передати гроші – це шахрайство. Зловмисники можуть видавати себе за сина/дочку, онука/онучку, які начебто потрапили у біду (скоїли ДТП, опинилися

у поліції тощо). Нечестивці можуть представлятися лікарями або поліцейськими і пропонувати свою допомогу у вирішенні «проблем» за винагороду, яка може становити від тисячі до десятків тисяч гривень, а інколи навіть кілька тисяч доларів США.

Пам'ятайте: так діють шахраї!

Що робити? Покладіть слухавку. Перевірте, де ваш родич. Повідомте про подію поліцейським за номером 102.

5). «Соціальні виплати під час війни»

«Під час війни ви можете отримати соціальну допомогу» найчастіше шахраї надсилають смс-повідомлення про отримання різноманітних виплат від органів влади або благодійних фондів та просять надати таку інформацію: ваші анкетні дані, номер картки, пін-код, кодове слово, тризначний номер на звороті картки і термін її дії.

Пам'ятайте: назвавши ці дані, ви надаєте шахраям доступ до вашого рахунку, тож вони можуть вкрати всі ваші заощадження.

Що робити?

Покладіть слухавку. Зверніться до своїх родичів або представників влади і перевірте, чи дійсно ви можете отримати такі виплати. Якщо вам телефонували шахраї, повідомте про це поліцейських за номером «102».

6). Виграші призів (авто, побутова техніка)

«Ви виграли автомобіль або побутову техніку» – не поспішайте виконувати всі настанови незнайомців. Зазвичай у надісланому смс-повідомленні вказаний номер, за яким можна отримати детальну інформацію. Коли телефонуйте, вам розповідають умови, які потрібно виконати, щоб отримати «приз». Як правило, вам пропонують сплатити 1% від вартості виграного товару. Але як тільки ви це зробите, незнайомці перестають виходити на зв'язок і зникають.

Пам'ятайте: так діють шахраї!

Що робити? Подумайте, чи брали ви участь в акціях чи конкурсах. Не перераховуйте гроші незнайомцям, а краще повідомте про це поліцейських за номером «102».

Болити!

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗУБУЧУК

«ЯК ТІЛЬКИ Я ЧУЛА, ЩО ЧОЛОВІКА БУДУТЬ КУДИСЬ ДАЛІ ПЕРЕВОДИТИ, ТО ІХАЛА ДО НЬОГО, ЩОБ ПОБАЧИТИСЯ»

В одній із кімнат будинку Василя й Наталії Теребейчиків під обрезами, які увінчані традиційним українським рушником – оберегом, символом вірності, долі, висить весільне фото подружжя. Так було багато років, бо ж понад три десятиліття прожили в парі. А тепер у цьому куточку – ще й знімок глави сімейства, на якому він – у військовій формі. Про їхнє знайомство, освідчення й весілля, жінка каже:

– Ми в одному селі виростили, на одну дискотеку ходили. Василь – на п'ять років старший за мене. Я дев'ятнадцять мала, як заміж покликав. Одружилися ми 20 листопада 1993-го...

І про цей день в Наталії – теплий спомин, як і про подальше сімейне життя. Хоч, як висловилася, непростим воно було:

– Дім із нуля самі будували. Яка поміч могла бути, якщо Василь – із багатодітної родини, в його батьків – дев'ятеро дітей? Він їздив на заробітки, щоб грошей зібрати. Бо ж син і дочка підростали. Як стало вже легше, можна було спокійніше пожити (діти вивчилися й зараз живуть та працюють у Києві), – війна почалася. Мій чоловік ще з перших днів хотів іти у військо. Але його через стан здоров'я не брали. А 21 лютого 2023-го – мобілізували.

Перш Василь Теребейчик був у Нововолинську, а у червні його перевели в Дніпропетровську область. Звідти бійця направили на навчання у Кам'янець-Подільський. Він став сапером.

– Як тільки чула, що чоловіка будуть кудись далі переводити, то їхала до нього, щоб побачитися, – розповідає Наталія. – Бачила, де він стояв із побратимами, дихала тям повітрям, яким він дихав, відчувала атмосферу, в якій жив мій Василь. Торік у жовтні йому дали відпустку. Чоловік ще був удома. А в січні цього року його перевели в Комишувиху Запорізької області. Це була остання точка, де війна закінчилася для нього. І там я вже не встигла побувати.

«Я ХОЧУ, ЩОБ МОГО ВАСЮ ЗНАЙШЛИ»

– До 10 березня чоловік ще говорив зі мною по телефону, – пригадує Наталія. – А після цього числа більш не чула його. 11 березня мені сповістили із військкомату, що він пропав безвісти. Сталося це в Новодрівиці Пологівського району. Василь же сапер – пішов на позицію виставляти міни і не повернувся із завдання.

Сьогодні у жінки вже на руках документи про завершення розслідування справи. Серед пів сотні аркушів – пояснення свідка, водія, старшого солдата Андрія Бричу-

Василь Теребейчик пропав безвісти, а його рідний брат Іван перебуває в полоні

Іван Теребейчик мав намір шукати брата Василя, але й сам пропав.

Знімки й повідомлення волонтерки, надіслані рідним, підтвердили, що Іван Теребейчик – живий, але перебуває в полоні.

Знімки й повідомлення волонтерки, надіслані рідним, підтвердили, що Іван Теребейчик – живий, але перебуває в полоні.

Леонід і його дружина Наталія до години й хвилини пам'ятають той день, коли обірвався зв'язок з Іваном.

ка, який у групі, котра вирушила на завдання, «був на прикритті від дронів з антидроновною рушницею...». У якийсь момент, судячи зі свідчення, пролунала автоматна черга, а потім вибухнула граната. На бійця Бричука вийшов ворог і відкрив вогонь зі стрілецької зброї, й він почув свист кулі поблизу себе. «Тоді я повністю втратив візуальний контакт та радіозв'язок із групою та прийняв рішення повернутися назад і викликати підмогу, проте рація чомусь погано працювала», – сказано в поясненні. А ще насамкінець зазначено, що «факт добровільної здачі в полон або самовільне залишення позицій виключаю».

Уявляю, скільки разів Наталія Теребейчик читала й перечитувала сторінки цієї справи, сподіваючись знайти ще хоч маленьку крупинку у відповідь на те, що ж сталося з її Василем.

– Чоловік міг загинути, але його не можна було забрати – та мені ж не сказали, що його тіло залишилося на ворожій території! Не виключається й версія, що Василь потра-

ка, де мешкає його наймолодший брат Леонід із сім'єю, й де останнім часом жив Іван – звідси й пішов на війну. Це тут виростили дев'ятеро дітей Теребейчиків – чотири дочки і п'ять синів. Леонід і його дружина, теж Наталія, розповіли, що мав Іван сім'ю у Смоленську, але розлучився з жінкою й вернувся додому.

Багато хто з мешканців Камінь-Каширщини свого часу їздив на заробітки в росію – там, було, й одружувалися. З родини Теребейчиків ще – «Вітя, який пройшов Афганістан, осів у Липецьку, де й помер...». Рідня все ж поставила йому пам'ятник на кладовищі рідного села, щоб було куди прийти й помолитися за його упокій.

– А Микола із сім'єю й зараз живе в Оренбурзі, – говорить Леонід. – Я спілкуюся з ним – брат же мій рідний. І відчуваю, що він боїться сказати, що думає про війну, розпочату росією проти України. Буквально цими днями Коля зізнався мені: «Наші телефо-

– Думаю, що це – не бойові поранення. Іван же – синій, з нього знущалися!

ни прослуховуються». От звідки страх. Але коли стало відомо, що Іван потрапив у полон, то братова дочка подала запит у Луганськ, щоб якимось чином вийти на нього.

Леонідові теж приходила повістка ще у перший рік повномасштабного вторгнення, але його не взяли на війну, бо в нього – троє дітей. А Івана мобілізували 26 грудня 2022-го. Якійсь час, пригадують рідні, він був у Володимирі. Потім його перевели в Івано-Франківськ – у новостворену 42-гу бригаду, в якій і служив. Навчання на Яворівському полігоні, згодом – у Рівному. А вже звідти, в кінці червня 2023

року, Іван Теребейчик потрапив на Бахмутський напрямок, де йшли важкі бої. Мав контузію. Були переміщення на Харківщину, під Київ.

– А в березні 2024-го, – розповідає дружина Леоніда, – вперше майже за півтора року Іванові дали відпустку. Дев'ять днів провів удома. В кінці березня вернувся в свою частину. А через тиждень пропав. 5-го квітня, як телефонував, то сказав, що везуть на Донецчину. Через два дні подзвонив і повідомив, що вони – в Часовому Ярі. То було в 14:02, а в 14:30 Іван був уже «поза зоною». 15 квітня нам принесли із військкомату сповіщення, що він пропав безвісти. Ми, розпочавши пошуки, пішли із заявами, запитами по різних інстанціях, як це передбачено в такому випадку. А 21-го в телеграм-каналі знайшли повідомлення, що Іван потрапив у полон. Волонтерка надіслала нам знімки і написала: «За нашими даними, він – живий, у госпіталі... У зв'язку з погіршенням стану здоров'я внаслідок отриманих поранень (проникаюча рана голови, пневмоторакс, перелом лівого плеча, множинні осколкові рани в ділянці грудей, спини), Теребейчик переданий у спеціалізований лікувальний заклад Луганська».

Брат Івана – Леонід, вкотре глянувши на фото, надіслані волонтеркою, емоційно коментує їх:

– Думаю, що це – не бойові поранення. Іван же – синій, з нього знущалися! То де справедливість? Я чув, що москалям, які у нас в полоні, платять в день по тисячі гривень, вони сплять на чистих простирадлах. А наші хлопці живуть у брудних підвалах, росіяни мордують їх, голови їм відрізають!..

Мої співбесідники пригадують, як Іван, дізнавшись, що Василь пропав безвісти, казав: «Як тільки потраплю в ті місця, де це сталося, то шукатиму його». Близько був, але й сам пропав, – як тепер відомо, описавши в полоні ворога.

... Уже в перше літо повномасштабного вторгнення росії понад п'ятдесят чоловіків із села Нуйно воювали безпосередньо в зоні бойових дій. Це всі були живі. Хоч уже й тоді на місцевому кладовищі була могила бійця Дмитра Волошенюка. Оскільки Новоолексівка, що на Херсонщині, де він жив, була окупована, то вирішили похоронити юнака тут, у поліському краї, де його коріння і по батьківській, і по материнській лінії, де й тепер живе рідний дядько.

На третьому році війни, близько ста мешканців села – там, де йдуть бої за Україну, її майбутне. На жаль, ще над чотирма могилами – жовто-блакитні прапори як символ того, що там знайшли вічний спочинок справжні патріоти, які віддали життя за Україну, за майбутнє своїх дітей та онуків. Ще п'ятеро чоловіків, серед яких – і Василь Теребейчик, про котрого ми сьогодні розповіли, зникли безвісти. Але їхні рідні, як і дружина Василя – Наталія, повторюють ці рятівні для них слова: «Пропав безвісти – це ж не загинув». ■

У Греції завершився Чемпіонат Європи з важкої атлетики серед дівчат до 17 років. Вихованка Камінь-Каширської ДЮСШ Софія Козак стала абсолютною чемпіонкою (ривок – 95 кг, поштово – 120 кг, сума двоборства – 215 кг) здобувши три золоті медалі з тріумфальним відривом в 31 кг від срібної призерки, встановивши при цьому новий рекорд України.

Президент України Володимир Зеленський 17 червня підписав законопроект №10265, який передбачає єдину роумінгову систему з Європейським Союзом. Це означає, що під час подорожі до ЄС дзвінки, SMS та передавання даних включені в домашній пакет послуг, згідно з тарифами вашого оператора, тож послуги роумінгу надаються без додаткової плати.

Побачення з Волинню

Очільник навчального закладу Андрій Михалевич і досі вітшений тим, що такий сучасний вигляд гімназія отримала 2017 року.

Село без знака, в якому «ловить» оператор «сябрів», дякує Японії та цитує... Сенеку

Журналістські стежки-дороги завели мене у населений пункт, назва якого є співзвучною з найпрацьовитішою сьвіською твариною, – у Конище на Ратнівщині. А невеличку екскурсію цим поліським селом провів тамтешній вчитель історії, завідувач місцевої гімназії-філії Андрій Михалевич

Світлана ЗОЗУЛЯ

«ЩЕ ДВА УКРИТТЯ ГІМНАЗІЯ ОРЕНДУЄ В ПРИВАТНИХ БУДИНКАХ»

– Наш заклад бере початок із польської доби – з 1936 року, коли школа складалася з двох кімнат. Навіть дерево, з якого зроблені стіни тодішньої будівлі, дотепер збереглося.

Реконструкцію гімназії проводили частинами досить тривалий час. Такий вигляд, як зараз, школі надано 2017-го. Ми тоді брали участь у грантовій програмі від уряду Японії щодо безпечних умов існування, безпеки життєдіяльності. Виграли кошти – перекрили дах, утеплили фасад, зробили обмотку, «водосточку», добудували туалет, а також – ще одну класну кімнату. Школа зовсім змінила свій вигляд, – не приховав мій співрозмовник.

На цей час тут – 83 здобувачі освіти. Також діє дошкільний підрозділ: у двох групах є 32 вихованці. Педагоги (їх – 21) навчають учнів із 1-го по 9-й класи у змішаному форматі. У школі є власне укриття, а ще два навчальний заклад орендує у приватних будинках.

«РАНІШЕ ТУТ БУВ ОСТРІВ, ОТОЧЕНИЙ БОЛОТАМИ»

Щодо історії самого села, Андрій Йосипович розповів, що рік заснування Конища – 1604-й. Тоді польський король передав ксьондзові село, яке тоді ще було... островом. Теперішня дорога до Ратного – це було єдине з ним сполучення.

Фото Світлани ЗОЗУЛІ

Попри механізацію, у Конищі таки є ще коники.

Фото Світлани ЗОЗУЛІ

Історія цього храму сягає 1871 року, коли на місцевому цвинтарі вирішили збудувати капличку. Місцеві жителі вже в 1888 році спорудили тут церкву.

На північ, на схід і на захід були болота. Кінь згаданого власника цих земель випадково туди втрапив і загинув, коли той вирішив сюди приїхати і побачити їх. За легендою, від того, що ця тварина була сильна, духа, і походить назва села. А окреме урочище поблизу села називається Ксьондзове.

Андрій Михалевич не приховав, що, попри стрімку механізацію, з десятком коників такі тримають нині в селі. Тоді як тамтешніх мешканців нині – близько 650-ти.

Сам знак «Конище» при в'їзді в населений пункт і досі відсутній. Його зняли за вказівкою влади, як почалася повномасштабна війна. Він, зі слів пана Андрія, знаходиться на зберіганні

в одного місцевого жителя. А до кордону з білоруссю звідси – за 20 км.

«ДО МІНІСТРА ЛЕГШЕ ДОЗВОНИТИСЯ, НІЖ ДО МЕНЕ»

У селі є клуб, але танців там не проводять – лише благодійні заходи на підтримку ЗСУ. Працівники школи також щомісяця їх організовують, долучаючись до збору коштів для військових, не тільки перераховуючи свій односторонній заробіток. Зокрема, нещодавно відправили дрон для наших військових.

– Один наш випускник втрапив дві кінцівки. Йому – 21 рік. Зараз він – на реабілітації, потім – протезування...

До 20-ти хлопців із нашого

2024 ЧЕРВЕНЬ – ЛИПЕНЬ

Георгій, Іван, Іванна, Єгор, Лука, Марко, Мартин, Юрій, Никифор, Ничипір, Самсон.

27 Четвер Міжнародний день рибальства. День мікро-, малих і середніх підприємств.

схід – 00:38, захід – 11:26. Спадаючий опуклий Місяць. 19-й день. схід – 05:07, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:28. Тривалість ночі – 07:32.

28 П'ятниця День Конституції України.

схід – 00:52, захід – 12:50. Спадаючий опуклий Місяць. 20-й день. схід – 05:08, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:27. Тривалість ночі – 07:33.

29 Субота Міжнародний день тропіків. День святих апостолів Петра і Павла.

схід – 01:05, захід – 14:13. Остання чверть. 21-й день. схід – 05:08, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:27. Тривалість ночі – 07:33.

30 Неділя Міжнародний день астероїда. День молодіжних і дитячих громадських організацій України.

схід – 01:18, захід – 15:38. Спадаючий півмісяць. 22-й день. схід – 05:09, захід – 21:35. Тривалість дня – 16:26. Тривалість ночі – 07:34.

1 Понеділок День архітектури України. День слідчого.

схід – 01:34 захід – 17:04. Спадаючий півмісяць. 23-й день. схід – 05:10 захід – 21:34. Тривалість дня – 16:24. Тривалість ночі – 07:36.

2 Вівторок Міжнародний день спортивного журналіста.

схід – 01:54, захід – 18:30. Спадаючий півмісяць. 24-й день. схід – 05:10, захід – 21:34. Тривалість дня – 16:24. Тривалість ночі – 07:36.

3 Середа Всесвітній день без поліетиленових пакетів.

схід – 02:21, захід – 19:52. Спадаючий півмісяць. 25-й день. схід – 05:11, захід – 21:34. Тривалість дня – 16:23. Тривалість ночі – 07:37.

села – на війні. Із нашого колективу, зокрема, – шестеро (з педагогічного й обслуговуючого персоналу), – поділівся зі мною Андрій Михалевич.

Він також пригадав, що раніше, коли 11 років тому приїхав сюди на роботу, тут роздавали земельні ділянки. І нині молодь залишається в селі, буде житло. Місцеві мешканці їздять на заробітки в Польщу, вертаючись сюди, щоб розбудувати свій населений пункт.

Тут свого часу багато голосів віддали за президентство Віктора Януковича і журналісти писали, що Конище треба перейменувати на Януківку

Щоправда в сучасних реаліях тут – перебої з українським мобільним зв'язком. Тоді як білоруський оператор сам вмикається.

– Кажуть знайомі та друзі, що, певно, до міністра і то легше дозвонитися, ніж до мене, – із посмішкою говорить пан Андрій.

«СКІЛЬКИ Б ТИ НЕ ЖИВ, УСЕ ЖИТТЯ СЛІД НАВЧАТИСЯ»

Щодо історичних пам'яток у селі, то він назвав церкву кінця XIX століття, яка пережила багато політичних і релігійних лихоліть. 1989 року її було заново відкрито й освячено на честь Святих Праведних Боготців Іоакима та Анни. Збережено в хорошому стані й пам'ятний знак на місці розстрілу тамтешніх мешканців-євреїв під час Другої світової

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».

■ Пульс тижня

Камінь-Каширська громада вчетверте стала чемпіоном серед міських громад

23 червня 2024 року у Ковелі відбувся обласний фестиваль фізичної культури і спорту

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Представники 26-ти громад Волині зібралися, щоб продемонструвати свої навички з таких видів спорту, як шашки, гирьовий спорт, бочча, парковий волейбол, дартс, перетягування линви, спортивна риболовля, естафета «Тато, мама, я – спортивна сім'я» та «Козацькі розваги». У всіх видах змагань Камінь-Каширська громада показала найкращі результати і здобула перше загальнокомандне місце. На чолі збірної виступив міський голова Віктор Пась. За його словами, фестиваль спрямований на популяризацію здорового способу життя та зміцнення міжгромадських зв'язків. Захід став чудовою нагодою обмінятися досвідом, знайти нових друзів та зміцнити спортивні традиції регіону. ■

Обікрав односельчанина на 257 200 гривень

Протягом травня 29-річний житель Камінь-Каширського району шість разів знімав гроші з чужого рахунку

Богдана КАТЕРИНЧУК

Зловмисник, маючи доступ до мобільного телефону, на якому був встановлений додаток «Приват24», скористався заздалегідь відомим паролем доступу і шість разів заходив до зазначеної автоматизованої банківської системи. Від імені потерпілого він вчинив несанкціоноване втручання в роботу інформаційної (автоматизованої) системи. Щоразу з картки перераховував на свій рахунок гроші різними сумами.

За цими фактами чоловікові оголошено про підозру за вчинення злочинів, передбачених рядом статей Кримінального кодексу України. Йому загрожує позбавлення волі на строк від 5 до 8 років. ■

За привласнення пального директор ліцею сяде за ґрати

Суд визнав директора одного з навчальних закладів Ковельського району винуватим у привласненні чужого майна шляхом зловживання службовим становищем, у тому числі, вчиненому повторно в умовах воєнного стану

Любов ВОЛИНЮК

Доведено, що керівник привласнював палине, закуплене для потреб закладу освіти, на власний розсуд розпоряджаючись талонами на його придбання. Таким чином із січня 2019-го по квітень 2022 року він привласнив 1800 літрів дизпалива та бензину, чим завдав сільській раді шкоди майже на 48 тисяч гривень. Суд призначив йому покарання у виді 5 років позбавлення волі з позбавлення права обіймати посади, пов'язані з організаційно-управлінськими та адміністративно-господарськими функціями в установах, підприємствах, організаціях на строк три роки. ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Союз українців Волині глибоко сумує з приводу смерті широкої патріотки України, нашої посестри, почесної членкині

Марії ЗІНЧУК.

Висловлюємо щирі співчуття її родині. Сумуємо разом з нею.

На одну квітку наша земля збідніла... На одну зірку багатшими стануть небеса.

Молимося за вічний спокій душі спочилої.

■ Подія

Образ великої українки стане ще одним з оберегів богословської академії

В урочистий день випускного Волинська православна богословська академія отримала у подарунок величний портрет знаменитої просвітителки і меценатки Галшки Гулевичівни

Люба ХВАС

Дорогий подарунок від імені Волинського відділу Союзу українців піднесла громадська діячка, яка не одне десятиліття очолювала цю жіночу організацію, – Любов Ганейчук. Вона привітала випускників Академії із закінченням навчання: «Сьогодні ви вирушаєте у широку самостійну дорогу. Але куди б вас доля не закинула, ви завжди повинні пам'ятати, хто ви є, чий ви діти, яка земля вас народила. Бо прийде час, закінчиться війна, обов'язково переможемо і у світі буде за щастя називатися українцем. Світ пізнає і Україну, і її духовні глибини, і культуру, і мистецтво».

Цей портрет у 2001 році привезла із США та вручила Любові Максимівні на 10-річчя відродження Союзу українців Волині Наталя Даниленко – тодішня заступниця світової федерації українських жіночих організацій. «Саме з підказки та ідеї цієї видатної жінки ми підняли із забуття ім'я нашої славної землячки-благодійниці Галшки Гулевичівни, про яку багато хто і не знав, – розповіла Любов Ганейчук. – Завдяки нашим старанням у місті з'явилась вулиця на її честь та

Урочистий момент вручення портрета ректору Волинської православної богословської академії від Союзу українців Волині.

Цей портрет у 2001 році привезла із США та вручила Любові Максимівні на 10-річчя відродження Союзу українців Волині Наталя Даниленко.

відкрили барельєф».

Портрет волинської меценатки і святої є символічним і знаковим подарунком для богословської академії.

Галшка Гулевичівна прославилася не лише, як мудра покровителька освіти і науки. Протягом життя вона невідомо і самовіддано працювала на підтримку православія, зокрема пожертвувала кошти для монастирів у Києві та Луцьку.

22 листопада 2021 року

Величний портрет Галшки Гулевичівни 23 роки тому привезла у подарунок українка з Америки, заступниця СФУЖ – Наталя Даниленко.

Галшку Гулевичівну канонізували. Таке рішення було прийнято під час з'їзду Священного Синоду Православної Церкви України. Ідею на прославлення і увіковічнення славної дочки України і Волині, на підставі численних досліджень, подала Волинська єпархія ПЦУ.

Нині ж носить ім'я Галшки Гулевичівни Волинська обласна організація Союзу українців. Все своє життя ця

унікальна жінка присвятила на славу України. Саме український дух та патріотизм плекають неустанно і союзники. Жодна патріотична акція у місті та області не проходить без участі цих свідомих українців. Сьогодні у час війни вони активно і невідомо займаються волонтерством, аби підтримувати наших захисників.

Довідково: уродженка Волині – Єлизавета Василівна Гулевич – походила зі старовинного українського православного та шляхетського роду Гулевичів, відомого з початку XVI століття. Галшкою її почали називати пізніше на польський манер. Її місцем народження історичні джерела називають село Затурці, де вона з'явилася на світ 1575 року. Померла 1642 року і була похована на території Луцького братського монастиря.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: reklama.volyn@gmail.com. Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю гідравлічний візок (роклу) можна не робочий, на запчастини. Тел. 050 253 52 55.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ.

Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- **Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів – матові, глянцеві, під золотий та темний дуб; парпети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.**
- Виготовляємо труби різних діаметрів – від 80 до 300 мм до котлів, буржуйок, камінів і теплиць. З чорного та оцинкованого металу товщиною 0,50 мм, коліна 45° та 90°. Ціни виробника. Швидко та якісно. Тел.: 096 129 25 88, 050 644 68 40.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений військово-обліковий документ, виданий Луцьким об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Футрук Володимир Миколайович, 18.04.1968 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ №2708, виданий Володимир-Волинським об'єднаним районним

- військовим комісаріатом на ім'я Кравцов Юрій Анатолійович, 20 лютого 1987 року народження, вважати недійсним.
- Загублений диплом спеціаліста та додаток до диплома (серія С16 №071250), видані 30.06.2016 р. Східно-європейським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Ільчук Марія Зеновіївна, вважати недійсними.
- Загублений студентський квиток, виданий Волинським національним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Шевчук Ангеліна Олександрівна, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ, виданий Павлоградським об'єднаним міським військовим комісаріатом на ім'я Шавирін Анатолій Вікторович, 02.04.1980 року народження, вважати недійсним.
- Загублений військово-обліковий документ, виданий Ківерцівським районним військовим комісаріатом на ім'я Манько Сергій Андрійович, 17.11.1982 року народження, вважати недійсним.

Знай наших!

Випускники ліцею №9 16-річний Юліан Головчук і 17-річний Дмитро Назарук – переможці Всесвітньої олімпіади геніїв Genius Olympiad у США у напрямку «Робототехніка»

Соломія МУЗИЧКО

Луцька команда робото-техніків, яка складається з інженера і програміста, почала працювати над створенням робота ще торік у шкільному кабінеті інформатики. Як зізнаються хлопці, майстрували і на перервах, і на уроках, і навіть під час канікул. Спочатку сконструювали невеликого робота і взяли участь в обласному конкурсі, а згодом поїхали виборювати перемогу на Всеукраїнському етапі. Те, що потраплять на Всесвітню олімпіаду в Америку, хлопці не очікували. Спілкування було винятково англійською. Конкурентами лучан стали технарі з усього світу.

Фінал конкурсу проєктів екологічного спрямування відбувся 10–14 червня у Рочестерському технологічному

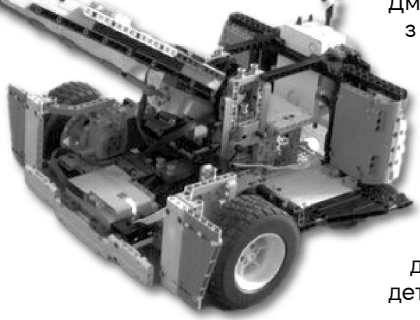
Луцькі ліцеїсти зробили робота із LEGO і тріумфували в США

Фото із сайтів 12kanal.com. / suspilne.media.

Хлопці з Луцька здивували світ своїм винаходом.

інституті штату Нью-Йорк. До цих змагань долучилися учасники із 67 країн світу. Турнір відбувався на хокейній арені. Свої вміння у робототехніці презентували більш ніж 40 команд з усього світу. Серед них – 2 команди з України.

Під час турніру на полі одночасно перебували дві команди. За умовами конкурсу екоробот виконував надскладні завдання: брав воду з океану для аналізу, доставляв її на дослідну станцію в центрі острова, рятував тварин, які опинилися в небезпеці, збирав сміття на березі і відвозив його на сортувальну станцію. Робот – складна система з математичними розрахунками. Керують ним джойстиком і через телефон. Щоб його створити, потрібно вміти програмувати і здійснювати технічні розрахунки. Окрім цього, він повинен був бути компактним і маневрованим, щоб діставати предмети з важкодоступних місць. Юліан і Дмитро на відмінно впорались з цим завданням. Сконструйований ними робот із LEGO за допомогою клешні і висувної стріли мав здатність захоплювати велику кількість об'єктів на чималій відстані. На вигляд, може здатися дитячим, але насправді це – результат дуже клопіткої роботи. В самі деталі вклали 75 тисяч гривень.

Хлопці сподіваються, що в майбутньому робот зможе здійснювати розмінування українських територій. Науковий керівник Луцького ліцею №9 Андрій Роговський розповів, що робота, якого вони зробили, ще не патентували, оскільки планують удосконалити.

Юліан Головчук і Дмитро Назарук за перемогу у Всесвітній олімпіаді геніїв були нагороджені медалями та отримали знижку у розмірі 25 тисяч доларів на навчання у Рочестерському технологічному інституті. Рік навчання у цьому виші вартує 75 тисяч доларів. Але українські вундеркінди планують вступати у виші на своїй Батьківщині і допомагати ЗСУ.

«Волинь виглядає чудово, і не тільки в галузі робототехніки. Вихованці МАН успішні в 12-ти наукових напрямках, які на сьогодні розвиває навчальний заклад», – розповіла заступниця директора МАН України Тетяна Пещеріна.

Вона також зауважила, що робототехніка – важливий і перспективний на цей час напрям, який необхідно розвивати. З її слів, нашій країні потрібні інженери, які зможуть забезпечити її обороноздатність. ■

АртФронт

«Не боятися себе відпускати, щоб згодом – почути»

Ось що підказує внутрішній голос поетеси зі Старої Вижівки Світлани САЩУК, творча зустріч із якою відбулася у стінах Волинської державної обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки

Ніна КОСТРУБА

Вперше про себе як творча особистість, як поетеса пані Світлана заявила три роки тому такого ж погожого літнього дня, коли 26 червня 2021 року презентувала дебютну поетичну збірку «Тобі». І ось те творче джерельце з новою силою забилося, завирувало, додало сили і насагнати жити, творити, відкривати себе. Так народилася нова збірка поезій Світлани Сашук під назвою «Інша», на презентацію якої нещодавно у читальні зібралися шанувальники її творчого пера.

На зустрічі поетеса декламувала вірші із нової збірки, згадувала події, які спонукали до народження зворушливих поетичних рядків, розповідала про хвилюючі миті їх написання. А це могло бути що завгодно, навіть, здається, дрібниці змусила творчу особистість по-новому глянути на світ.

Поліський край Світлані Сашук – рідний і дорогий, бо народилася у Камені-Каширському, зростала на бабусинах коліскових, смакувала її порадами, а згодом вбирала смак шкільної науки у Старій Вижівці. Зізналася, що мріяла пізнати себе в журналістиці, бунтувала її душа, коли тато наставляв стати істориком. У результаті Всевишньому було право вирішити долю полісянки і вселити у її серце творчість.

Фото Ніни КОСТРУБИ.

Нове життя проживають поезії Світлани Сашук у виконанні співучої стоматологині з Рівного Валентини Слуквіної.

Душа волинянки не бай-дужа до подій жорстокої війни, що боєм і кров'ю пронизує серця українсько-

з київським композитором Геннадієм Володьком, а також щиро раділа зустрічі з друзями-бардами, які того

Всі кошти, виручені під час зустрічей від реалізації збірок, Світлана Сашук передає на ЗСУ. А це вже понад 40 тисяч гривень.

го народу. Тому побачене і почуте, трагічне і героїчне, зворушливе і сокровенне лягло в основу поезій її нової збірки «Інша».

Багато поезій Світлани Сашук, понад 70, покладені на музику і переживають своє нове життя, наповнюючи його мелодіями. У співавторстві з волинським композитором Петром Сачуком написано 12 пісень. Тішиться пані Світлана співпрацею

дня завітали на презентацію та виконали пісні на вірші поетеси. Це – рівняни Олександр Кривохиж і співуча стоматологиня Валентина Слуквіна, волиняни Микола Ішук та Дмитро Калашев. Зворушливо і по-материнськи тепло звернулася до героїні зустрічі волинська поетеса, член Національної спілки письменників України Ніна Горик, яка порівняла творчість старовижівської

3 нових поезій

«У березень стріляли – вбили глечик...»

Світлана САЩУК

У березень стріляли – вбили глечик з процідженим вечірнім молоком...

Грудьми заклав пів неба клин лелечий, й Павло пів неба в парі із Юрком.

Поділ світанку тілом вкрив Микола, аби не впало сонце в чорну вись.

І біг Андрій спасати вишні голі і весни, що для нього не збулись.

«Спасен!» – гукали київські каштани й Чернігова обсмаслені чуби.

І солодко смотало цицю мами народжене життя під гул орди.

Оскаженіло рвався з цепа рупор, салютний фосфор пив киплячу кров.

Біля театру плакав Маріуполь, молився Луцьк під банями церков.

Моливсь Дніпро, навхрест здійнявши весла, і Первозваний щит хрестив, і стрій.

Ліпила мати глек і день воскреслий, і пам'ять троєперстну в слові «живи».

поетеси-самородка із джерелом, що пробивається стихійно. Цікавинкою зустрічі став кліп на поезію пані Світлани, у якому авторка разом зі своїм коханим чоловіком зіграли самих себе. Творцем відеоролика став відеоператор із Луцька Андрій Дмитрук.

До слова, всі кошти, виручені під час зустрічей від реалізації збірок, Світлана Сашук передає на ЗСУ. А це вже понад 40 тисяч гривень. ■

Пульс тижня

У Володимирі молодик вкрав майже пів мільйона гривень

3, 5, 15, 30 і понад 60 тисяч гривень – на ці та інші суми 22-річний хлопець відкривав кредити з чужих телефонів, надалі переказуючи кошти на свої картки та знімаючи готівку

Юлія ФІНКЕВИЧ

Таким чином протягом березня-травня шахрай поцупив у волинян близько 420 тисяч.

Зловмисник входив в довіру до місцевих мешканців, схилив їх передати йому мобільні телефони для нібито отримання заробітку. Він відкривав на їхні імена кредити або збільшував ліміти наявного кредиту, злочинним шляхом перенаправляв ці чужі кредитні кошти на свої рахунки, а грішми розпоряджався на власний розсуд.

Наразі слідчі Володимирського РВП встановили вже понад 10 таких епізодів. Юнаку оголосили про підозру за ч. 4 ст. 190 Кримінального кодексу, за процесуального керівництва Володимирської прокуратури. За вчинення шахрайства у великих розмірах і шляхом незаконних операцій йому загрожує позбавлення волі від 3 до 8 років. ■

Побив та задушив сусіда

Суд призначив володимирчанину покарання у вигляді 12 років позбавлення волі

Юлія ФІНКЕВИЧ

Правоохоронці довели, що під ранок 24-го червня 2022 року нетверезий 48-річний чоловік на власній земельній ділянці жорстоко побив, а також душив 76-річного сусіда, спричинивши його смерть.

Пресслужба прокуратури Волині зауважила, що раніше звинувачуваний уже відбував покарання у вигляді позбавлення волі за вбивство. Своєї вини у скоєному волинянин не визнав, проте її було доведено зібраними під час розслідування доказами. ■

Керівниця групи комплектування 12-ої бригади «Азов» Нацгвардії України Ярослава Кашка з позивним Бджілка повідомила, що їхній рекрутинг забезпечує поповнення на 70%, і лише 30% новобранців – мобілізовані.

■ Футбол

Після «валідольної» перемоги над Словаччиною хто тепер зупинить Лукаку?

У заключному матчі групового етапу проти Бельгії Україні, щоб вийти до 1/8 фіналу, нічий буде замало

Петро ПАС

Євро - 2024. 2 - й тур. Група Е. Словаччина -

Україна - 1:2 (1:0 - Шранц, 18 хв.; 1:1 - Шапаренко, 54; 1:2 - Ярмчук, 80). Стадіон: «Меркур Шпіль-Арена» (Дюссельдорф). Арбітр: Майкл Олівер (Англія).

Склад збірної України: Трубін - Тимчик, Забарний, Матвієнко, Зінченко - Шапаренко (Таловеров, 90+2), Бражко (Сидорчук, 85), Судаков - Ярмоленко (Зубков, 67), Довбик (Яремчук, 67), Мудрик (Маліновський, 85).

Наша збірна знову була на краю прірви, але молитвами уболівальників (насамперед наших воїнів) і своєму характеру (нарешті його проявили!), таки зуміла не просто відскочити, а й перемогти сенсаційних «кривдників» Бельгії - Словаччину. Проте тепер у заключному матчі наші козаки мають також приструнити «Червоних дияволів», які «поранені і дуже сердиті», тому готові всіх змитати на своєму шляху...

- У бельгійців є Лукаку. Ми розуміємо, що стримати його позиційно дуже складно, страшенно складно, - розмірковує відомий коментатор Ігор Циганич в ефірі своєї авторської програми на ютубі. - І я не думаю, що у нас є набір футболістів, які можуть не дати йому зіграти в позиційній атаці і «передавати» один одному. Вважаю, що має бути

Фото із сайту uefa.com.

Сподіваємось, і в матчі 26 червня українські козаки радітимуть на очах грізного 31-річного «червоного диявола» Ромелу Лукаку.

центрального захисника, який повинен персонально зіграти проти Лукаку. Ромелу назавжди на цьому турнірі достатньо м'ячів (уже три. - Ред.), дуже класних, але поки жоден із них не зарахували. Він буде дуже мотивований і хтось має з ним персонально зіграти. Я думаю, що це буде Олександр Своток.

Тим часом провідний захисник збірної України Віталій Миколенко пообіцяв, що про жодну дружбу на полі зі своїм одноклубником по лондонському «Евертону» - бельгійцем Амаду Онане - у заключному матчі навіть і мови не буде.

« Якщо ми обидва гратимемо в матчі Україна - Бельгія, то я буду боротися та щоразу бити його по ногах. »

- Ми не прямо - хороші друзі, але хороші партнери по команді. Якщо ми обидва гратимемо в матчі Україна - Бельгія, то я буду боротися та щоразу бити його по ногах. У матчі, де на кону стоятиме вихід до 1/8 фіналу, ми не будемо ні друзями, ні партнерами по команді, - заявив Миколенко.

Як завжди - своя оригінальна думка на футбольний процес у легендарного гравця і тренера київського

«Динамо» 84-річного Йозефа Сабо.

- З Бельгією можна грати - це вже нам довела Словаччина. Вони вийшли та показали клас, а Бельгія була зовсім ніякою, - вважає Йозеф Йозефович. - Гра з Бельгією точно буде складною, але ми можемо їх обіграти, якщо зберемося. Головне - це спуститися на землю. Всі пишуть: «Ой-ой, у нас такий Мудрик, такий Судаков, такий Циганков», але де вони були під час матчу з румунами? Просто нам треба спуститися з неба на землю, зрозуміти, що вони - такі гравці, як і всі. Вийти на поле, налаштуватися і якісно робити свою роботу, а не так: «Ось я не хочу захищатися, я тільки нападати». Так у сучасному футболі не працює. Уся команда має грати і на оборону, і на атаку. Якщо вони усвідомлять, що треба працювати «від» і «до», тоді й буде результат.

Що ж, сподіваємось, що 26 червня наші віддадуть усі сили і здійснять справжнє диво. Бо навіщо тоді було їхати на Євро, як не думати перемогти сильних. Молимося і тримаємо кулаки!

Результат іншого матчу групи Е: Бельгія - Румунія - 2:0 (1:0 - Тілеманс, 2 хв.; 2:0 - де Брюїне, 79). ■

ТУРНИРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ Е ПІСЛЯ 2 ТУРІВ:							
№	Збірна	І	В	Н	П	З:П	О
1.	Румунія	2	1	0	1	3:2	3
2.	Бельгія	2	1	0	1	2:1	3
3.	Словаччина	2	1	0	1	2:2	3
4.	Україна	2	1	0	1	2:4	3

ПП БУРМАКА Н.П.
29 червня, 6, 13 липня.
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування - анонімно
www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28
Працюємо за попереднім записом.

РОЗШУКУЄМО ПРАЦІВНИКІВ!
СТО у Луцьку запрошує на роботу
автослюсаря та автоелектрика
Заробітна плата - 20 000-30 000 грн.
Деталі за телефоном +380508220531.

Усміхніться!
Дзвінок о 4-й ранку:
- Алло! А у вас стадо оленів не пробігало?
Спокійна відповідь:
- А ви що, відстали?
- Сарочко, я вирішив, що більше ніколи не буду з тобою сваритися!
- Ні, ви подивіться на нього, він вирішив... А у мене ти запитав?!

ВОЛИНЬ
www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами.
За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:
78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037
ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ
Головний бухгалтер
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна
Літературний редактор
ЗОЗУЛЯ Світлана Сергіївна
Політики
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович
Економіки
ЛІСОВА Алла Степанівна
Інформації
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна
Інтернет-новин
НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Передплати і розповсюдження
ШВАБЮК Галина Іванівна
Спеціальний кореспондент
ХВАС Любов Володимирівна
ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 K6
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
Передплатний індекс: 30000
(для читачів Рівненської області: 97847, для читачів решти України: 61136).
Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28, тел.: (0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua
Загальний тираж: 10200.
Замовлення № 656.

Незвичайна історія

«Коли прийшли сталіністи, моя бабуся Марія закопала цей патріотичний рушник під грушею»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Алла ЛІСОВА

Важко сказати, скільки років цьому рушнику, напевно, скоро буде сто, – розповіла мешканка прибузького села Млинище Жанна Божко, показуючи справжній український оберіг, вишитий цікавим орнаментом із патріотичними синьо-жовтими віршованими строфами. – Мені його подарувала бабуся Марія у 1993 році, в день нашого весілля, і розповіла про його незвичайну долю.

Марія Олексіївна Порва, 1918 року народження, проживала в селі Бужанка тепер Володимирського району. Сім'я її чоловіка Володимира – з переселенців, жили біля Грубешова. Його маму поміж інших українців вивели на розстріл. Коли прогрімала кулеметна черга, жінка впала долілиць разом з іншими. Але куля дивом її не зачепила. Тому нелегкі спогади їм довго ятрили душу.

У Бужанці почали господарювати, двоє дітей народили й виховали. Будували плани, які прихід радянської влади перекреслив. Було неспокойно, тим більше, що два брати пані Марії – Левко і Сяньо (Олександр) перебували в партизанах, і їх називали, «лісовими» хлопцями. Отож, жінка, яка вже на ту пору мала двох дітей, почала ховати все, що могло б

Пані Жанна вважає, що цей рушник є справжнім оберегом їхньої родини.

вказувати їхню причетність до бандерівського руху. Знала добре, що небезпечним атрибутом є згаданий рушник. Тому, не довго думаючи, гарно його замотала й закопала на подвір'ї під високою грушею.

Коли прогрімала кулеметна черга, жінка впала долілиць разом з іншими. Але куля дивом її не зачепила.

Так він там пролежав багато років аж до часу здобуття Україною незалежності, потім зайняв почесне місце в скрині. А в 1993-му, коли улюблена внучка Жанна виходила заміж, подарувала їй як дорожочинний оберіг, як символ любові до всього рідного, українського.

Так його зберігали в молodій сім'ї тривалий час. А якось під час приїзду чоловікового рідного брата з родиною у Млинище до батьків у гості попросили подарувати їм цей рушник у Підмосков'я, як спомин про Україну. І хоч

спочатку сумнівалися, чи варто це робити, відмовити було незручно. Невдовзі трапилося так, що подружжя раптово померло. А їхня дочка Надія, продаючи під час виїзду за кордон квартиру батьків, запропонувала Жанні приїхати й забрати все цінне. Серед такого був

Фото Алли ЛІСОВОЇ.

подарований бабусяю Марією рушник. Таким чином він знову подолав немалу відстань від московського Мітіно до маленького села Млинище й посів своє чільне місце у великій залі будинку Божків.

До речі, ця сім'я користується великим авторитетом у рідному селі й окрузі. Їхню гарну хату прикрашає давно встановлений на флагштоці синьо-жовтий національний прапор. А син Андрій з перших днів повномасштабної війни повернувся із заробітків з Іспанії й воює на передовій на різних напрямках.

Пані Жанна каже, що хоч тривог вистачало і вистачає, але сина не відмовляла йти в ЗСУ, бо дух патріотизму, який оселився в генах, – це назавжди. ■

Світ захоплень

Цікаве хобі гівчина перетворила у справу свого життя

Фото Наталії КУЗЬМИЧ.

Тетяна Клямар вважає, що її захоплення – від її прадідусів: вони мали найбільші на Волині, як чула від рідних, сади.

У філіях Поліського лісового офісу не лише вирощують та реалізують декоративні рослини, а й на практиці показують, які ідеї ландшафтного дизайну можна втілити в життя

Світлана ДУМСЬКА

Гарний тому приклад – помічниця лісничого Залізницького лісництва

філії «Любешівське лісомисливське господарство» ДП «Ліси Волині» Тетяна Клямар. Працює вона на цій по-

Тут росте понад 80 різних видів дерев, які Тетяна сама ж прищеплювала.

саді відносно недавно, але вже встигла докласти рук до ландшафтного дизайну, що на території самої філії та лісництва. Скоро справа дійде й до інших лісництв, тому що робота дівчини направ-

ду цікава. Тим більше, Тетяна сама виявляє таку ініціативу. Вирощування декоративних рослин та ландшафтний

дизайн – це її хобі, і є надія, що вона перетворить його у справу свого життя.

– Це захоплення – з дитинства. Все починалося з квітів і дійшло до лісу. Завжди створювала біля дому

квітники. Ніколи не забуду цю історію. Зовсім маленька ще – років чотири мені було – з мамою пішла на базар. А там жінка квіти продавала. Я так просила купити мені їх, що аж до сліз дійшло. Мама дістає гроші, а та продавчиня каже: «Я тобі все дарую». То були перші висаджені мною власноруч квіти. Минулого року ми з тією жінкою зустрілися. І вона мене впізнала! Я теж, звісно. Поговорили. Дуже вдячна за той подарунок, це справило на мене особливе враження і додало натхнення, – розповідає Тетяна Клямар.

Звісно, всі вазони у школі, вдома, всі квітники у селі, навіть багато сусідських – тепер вирощені з її допомогою. Люди вже знають про здібності дівчини, тому просять консультації й допомоги. А біля дому вона створила сад. Тут росте понад 80 різних видів дерев, які Тетяна сама ж прищеплювала. То було чотири роки тому. Захоплення це, як вважає, – від прадідусів. Вони мали найбільші на Волині, як чула від рідних, сади. І величезну ферму, де працювали майже всі мешканці села.

Така ж ситуація – з лісовими видами. Дівчина знає, коли посадити, як доглядати, щоб рослина виросла витривалою й потішила згодом своєю красою. ■

Увага, конкурс!

«Волинь – сто лісів, сто озер, сто доріг. Волинь – із намиста пісень оберіг. Волинь – коронована щедра земля, Від Данила короля...»

Хоч і волиняни, і рівняни, і тернополяни, і житомиряни добре знають цю чудесну пісню вічної пам'яті Олександра Смика (1957–2022), справитись із завданням змогли лише одиниці

Грицько ГАРБУЗ

Тому, перечитуючи ще раз завдання, проаналізуйте, де «дали маху», тобто збилися на манівці. Ну, яка ще газета може не відпустити вас від себе протягом якщо не кількох днів, то кількох годин? І хто нас не передплатив на II півріччя, той, без сумніву, багато втратив.

«СПЕЦЗАВДАННЯ» – 5 (2024)

«Десь, колись, в якійсь країні, проживав...». Пригадуєте «Давню казку» Лесі Українки? Так от, сьогодні запитання – теж із далекого минулого. Хоча настав хнів на нього драйвовий патріотичний твір із сучасного. Не про поета нещасного, а про щасливого короля.

Асоціативний ряд із цим твором: край, «С», «С», «С», «Дзвін», «пацори», «команда», «образ», «настоєнка з медом», «круті дівчата», «свобода»...

Ім'я якого короля опікано у творі?

Хто з наших читачів відгадав відповідь – «король Данило» – ви дізнаєтесь уже із фейсбук-сторінки Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу), а також – на сайті volyn.com.ua.

Ми ж переходимо до 2 туру нашого нового конкурсу – на звання літнього чемпіона-2024. Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 10 турів – той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Літо-2024» та отримає гро-

шовий приз від редакції у розрахунок здобутих балів, тобто двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповів на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

Отож, друзі, повторюємо вам запитання першого туру, бо ще маєте час дати на нього відповідь до 1 липня.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 1» (ЛІТО-2024)

Сьогодні у гранатобузі ми заховали предмет, яким, якби не війна, ми уже майже не послуговувались. А згадується він в одному відомому всім творі.

Асоціативний ряд із цим предметом: «2+1»; «шури-мури»; одна тварина; одна мала рослина; два популярні імені; «важка атлетика», «легка атлетика», і, звісно – «основа життя».

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

І одразу оголошуємо завдання 2 туру:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ – 2» (ЛІТО-2024)

Сьогодні ми заховали предмет, який прийшла до мене позичити сусідка. Більшість із вас його мають. Асоціативний ряд із цим предметом: вхід; українська народна казка про Півника; груша; хрест; зірка; пряма; трикутник; дерево; метал; «заготовка»; вихід.

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 8 липня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Перемога» (Сергій Ребров, Донецчина)).

Приймних Вам пошуків без повітряних тривог!

P.S. А з оголошенням весняного чемпіона ще тиждень потримаємо інтригу... Лише скажемо: дехто з претендентів сильно «погорів» в останньому турі. ■

